

Crida a la vigilància enfront de la intolerància

El passat mes de juny Jacques Attali, economista francès que va ser un dels membres de l'equip del president François Mitterrand a la presidència de la República francesa, va tenir la iniciativa de promoure un manifest contra la violència política i religiosa.

El manifest fou signat per desenes de personalitats de l'àmbit religiós, polític, intel·lectual, econòmic i mediàtic i va ser publicat al setmanari *L'Express* el 18 de juny.

Entre els signants hi retrobem personalitats que han tingut relació amb Andorra com són Jean-Louis Bianco, exsecretari general de la presidència de la República francesa, i Michel Camdessus, antic màxim responsable de la Banque de France i el Fons Monetari Internacional que va fer l'any 2005 un excel·lent informe sobre Andorra, *De les excepcions a l'exemplaritat*. També ha signat el manifest Emmanuelle Mignon, que fou directora del gabinet del president francès Nicolas Sarkozy i, alhora, representant personal del copríncep francès. El fins fa poc mesos alcalde de París, Bertrand Delanoë, també ha donat el seu suport al manifest.

Els autors del manifest estan inquiets i preocupats i indignats en constatar un augment de la violència covarda que "usurpa la fe com a raó de ser".

Escriuen que els que utilitzen la violència no són res

més que uns ignorants en relació amb les seves pròpies religions i cultures.

I recomanen combatre la violència per tots els mitjans legítims i, en primer terme, mitjançant una lectura contemporània dels textos de les nostres múltiples tradicions, religioses o laiques. Una lectura respectuosa de la dignitat humana que es dugui a terme per l'educació dels homes i les dones per l'acció política, la raó i la cultura. I també a través de l'art i de l'humor.

El manifest afirma així que cap ésser humà no es pot reduir a una sola dimensió, ja sigui religiosa, ètnica, sexual, cultural o política.

Els signants de la crida, que es declaren creients o agnòstics, afirmen la seva humanitat abans que cap altra cosa i declaren constituir una xarxa de vigilància i de resistència per fer respectar la pau i la tolerància.

La crida deixa assentat que, cito, "cap doctrina, cap religió, cap ideologia, cap ciència, cap cultura no pot reivindicar per ella sola la propietat de la veritat".

Ho comparteixo i em permeto situar-ho en l'àmbit andorrà perquè massa sovint sentim proclamacions de veritats absolutes que no admeten discussió.

Llegia a l'edició de *Le Monde* de dimecres passat, 16 de

juliol, el testimoni de Jean-Yves Camus, director de l'observatori de les radicalitats polítiques a la Fundació Jean-Jaurès, sobre la manifestació radical pro-Palestina del diumenge anterior, 13 de juliol, a París.

Una manifestació que va comportar atacs a les institucions jueves franceses i l'encerclament de les sinagogues per manifestants radicals.

Els intolerants haurien de saber que cap poble, cap religió, cap doctrina no pot sobreviure sense respectar, escoltar, compartir i aprendre dels altres.

A Andorra, si en els propers mesos volem evitar futurs intents de fragmentació social o formes impropies de confrontació interna, haurem de saber apel·lar als pilars de la nostra convivència establerts en la Constitució, el nostre contracte cívic, i haurem de demostrar que en aquest repte que tenim al davant les formes de fer les coses són també el contingut.

L'exercici cívic i democràtic ha de poder denunciar les impostures, els oportunistes i les demagògies, ha de poder manifestar el dissens o afavorir el consens.

Però l'exercici cívic de la discussió mai ha d'estar basat en l'insult parapetat o aixoplugat sota l'anonimat de les xarxes socials o la violència física o verbal, ni en l'amenaça, l'exclusió, segregació o marginació de ningú.